

Suur tänu, Eva, et lubasid oma imekaunis lilleaias Segaseid pildistamise ajal taga ajada. Aitäh, Elle, Julia, Terje ja Rita-Ülle mustrite testimise eest! Muidugi ka ülisuur tänu Põrnikale ja Sipelgale, kes otsustasid sünkroonmagamise kasuks ja seega lasid mul iga päev kasvõi natukene arvutis tööd teha. Päikest teile kõigile!

Kujundanud Liis Karu
Toimetanud Laura Nirgi
Tekst ja pildid © Marju Veeret ja Tänapäev, 2017

Trükitud AS Printon trükikojas
ISBN 978-9949-85-234-5

www.tnp.ee

Miks kasvada suureks ja loobuda kõigest, mis väike?
Kui kasvan suureks, kas siis väiksemaks kahaneb päike?
Selja taha peavad jääma kõik lapsikused,
tõsiduse ja kaalutlusega asendan need?
Ei kasva ma suureks, mind ikka hämmastab äike
ja väiksemgi solvumine toob silmi pisaraläike.
Lobisen tühjast ja mõtlen naiivselt.
Ja siis? Las teised imelikult vaatavad mind, ilmselt.
Tunnen rõõmu lepatriinu lennust.
Jooksen, keerlen, hüppan puhtast elamise innust.
Ära kasva sa suureks, vaata ikka läbi lillede kõike.
Ja elevusega jälgi, püüa, imetle päikeselaike.
Jäägu su süda nooreks ja süütuks.
Olgugi, et su noorus võib saada teistele tüütuks.
Unne suikudes tee mõmmile põsemusi.
Ja ära karda, voodi all pole kolli – tõsi!
Me ei kasva kunagi suureks. Säilitame usu ja tõeks peame kõike.
Ja igaveseks unustame teha reaalsusesse põike.
Oleme haldjad, nii mängides põletame aknaile jääkirmed.
Me kilkame ja naerame, sest itk ei sobi meie hinge.
Õnnest jookseme veepinnale ringe.
(Kuid siiski kasvan ma suureks ja silmist kaob imestuslähge?
Ja minu jaoks on väikseks kahanenud päike?
Silmad on suletud, ei imesid näe?
Kes, kurat, varastas mult naiivsuse väe?)

Sinu, minu, meie sisemistele lastele!

Ära kasva suureks!

Freddi ja teised ehk kuidas

Segased alguse said? 8

Esmaspäev ja Mändi Blu 10

Julius 12

Ants-Ants 14

Priidik 16

Ngubu 18

Joonatan 20

Mauno 22

Turtsu 24

Mats 26

Donald 28

Adolf 30

Terje 32

Toomas 34

Mänfred aka Mehu 36

Onu Aadu 38

Onu Udo 40

Paavel 42

Helmut 44

Sander 46

Peetrus 48

Benjamin 50

Vello 52

Ollga 54

Ülo 56

Tõnis 58

Jüri 60

Muki 62

Gunnar aka onu Kuku 64

Andres 66

Salme 68

Ibrahim 70

Ngubu Jr 72

Amigurumi 74

Lühendid ja heegeldusvõtted 76

Mustrid 83

Räägitakse, et alguses oli suur pauk. Mitte selles alguses!

Esmalt tuli Freddi, säärane poolemeetrise vööümberrõõduga parajalt tüse ja mõnusalt pehme triibik – igati paslik diivanipadjaks. Täiesti esimene katsetamine mohääriseguse lõngaga. Nii, kuis ma Freddit ringi ringi järel heegeldasin, hakkas ta mulle oma lugu pajatama. Niisamuti käitusid ka kõik järgmised karvased ja segased, kellest osa on välja voolitud, suurem ports aga lippab oma aega oodates siiani mu peas ringi.

Freddile järgnesid kohe Voldemar, Malle ja Heldur. Esimene nendest on täiesti keskmine kodumaine kassihärra, paras logard ja muidusööja. Salme tal kodus muidugi alguses ei teadnud, et iga laupäevane „tööaeg“ möödub kõutsil tegelikult kasiinos. Noh, vähemasti ei nosi ta turu taga haisvaid kalapäid.

Malle on aga lillelaps ja üks paras jänku-preilna – aina käib, orashein hambus, muheleb ja unistab. Jah, ta on hipi, vaevalt see roheline kasukas (just nii, see jänks on roheline) tal liigsest heinanosimisest tulnud on. Aga miks Voldemari nopitud õieke tal kord kõrva ehtimas oli, seda ma ei tea. Tol õhtul oli kapis pime ja naabri-Valve oli parasjagu Salmega kohvitamas.

Mõni aeg hiljem sai segadus lahenduse või ehk muutus olukord veelgi segasemaks? Ausalt, nagu Mehhiko seebiooper. Malle nimelt ei teadnud, et Helduril on kaksikvend Voldemar. Tal polnud aimugi, kuidas seda lugu Heldurile selgitada.

Kogu selle jandi peale viskas Salme muidugi Voldemari pesast välja. No Salmel seda jõudu ikka on, ta on ikkagi tugev maatõugu kiisumamma.

ESMASPÄEV JA
MÄNDI BLU

Tema on **ESMASPÄEV**. Eks alga üks lugu ikka uue nädalaga. Jah, ta on siine. Esmaspäev on veidi nõrdinud ilmega, sest koolis kiputakse teda kutsuma Pingviinmeheks. Pole ju tema süü, et tal selline suur ja kollane nina on. Ha-haa, Pingviinmees. Halb nali. „Mis su supervõime on? Naljakaalt kõndimine ja pidev komistamine?” küsitakse Esmaspäevalt. Ma oleksin vist ka nõrdinud.

Too seal kaugemal on **MÄNDI BLU**.

No ütle nüüd, mitu Esmaspäeva mahub nädalasse? Terve sületäis, eks ole. Mändi Blu on Sinise Esmaspäeva kaugel lähisugulane seitsme maa ja mere tagant, oli vist Kolga-Jaanist? Juhtus korra Esmaspäevale külla sattuma.

Nime häälamisega oli kohalikel alguses veidi raskusi. Mann Di... Männ Dei Bluu... No olgu Mändi, Mändi Blu, las olla. Ehk küll veidi plikalik nimi nõnda matsaka mõmmi kohta, aga eks on meis kõigis ka see õrnem pool.

Nende metsaelukatega on ju nõnda, et olgu nii kaugel onupoja onupoeg kui tahes, kasvõi Clint Eastwoodi seitsmes sohilaps, ikka juhtub igal kolmandamal olema sinuga sarnased näojooned, sama värvi nina ja noh, sama nimigi, mis sest et teises keeles.

Esmaspäev ei salli seda tüüpi eriti. Jõudis ju tegelane vaevu uksest sisse (isegi käppasid ei pühkinud puhtaks), pugis vatsa täis ja läinud ta oligi. Hiljem nähti teda Voldemariga kaelakuti mängupõrgu ees semutsemas.

Voldemari ja Helduri noor semu. *Brother from another mother**, nagu öeldakse. Pool elu väljamaal elanud, tont teab, mis kommuunides logelenud, tööd pole käpaotsagagi puutunud, on vaid päikest, sooje aknalaudu ja tuunikala nautinud.

Juliuusega on selline lugu, et tema tuli alles hiljuti kapist välja.

No teate ju küll neid segaseid lugusid, mis seal aset leidsid. Julius igatahes mõtles, et talle aitab. Mehhiko pole päris tema teema. Suureks saades tahab Julius olla sama cool** kui Ženja Fokin. Poolel teel, kullake, sa oled poolel teel!

* Otsetõlkes: vend erinevalt emalt. Tähistab väga lähedast sõpra.

** lahe

JULIUS

ANTS-ANTS

Tal pole aimugi, kas ema pani talle sellise napaka nime, kuna on suur Sal-Salleri fänn (jah, kes kontserdil käinud, on kindlasti märganud üht veidi uhuud keskealist kassiprovvat lava ees oma, khm-khm, ihupesu loopimas) või lihtsalt kiusu pärast.

Terve pere teadis, et tegelikult lootis ema tüdrukut. Noh, ema rõõmuks tuli pois vähemasti roosa. Sai mitu kuud naabrimutid ära petta ja titte plika pähe esitleda.

Ants-Ants sai sellest igatahes eluaegse trauma. Seniajani meeldib (mingi sise-mise sunni ajal) hilisõhtuti peegli ees kantsakingi ja satsikleite proovida. Mõnikord värvib isegi huuled ära.

ANTS - ANTS on kõigele vaatamata iseloomult helge poiss. Tagasihoidlik ja ehk veidi arglik. Suurt tähelepanu ta üldiselt ei armasta.

Kuulis aga kord, et pealinnas taas paraad käimas. „Uhkus ja eelarvamus” oli vist teema. Igatahes seda ta mäletas, et hästi värvilised lipukesed soovitati kaasa võtta. Noh, et ikka kaugelt kogu see uhkus eelarvamusele kätte paistaks. Olevat selline paraad, kus poisid mängivad poistega ja tüdrukud tüdrukutega. „Ongi hea,” mõtles Ants-Ants, „plikad pirtsutavadki liiga palju.”

Nõnda pistiski Ants-Ants südame rinda (igaks juhuks kaks tükki, ta nimelt ei tee vahet, kumb pool on parem, see on muide 28. mail sündinud kasside eripära) ning läks, hing suurt armastust täis, pealinna marssima. Kõikidele kassidele meeldib hullupööra karjakesi koos käia ja noh, teadagi, nad on ju uhkust täis!